

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 5 APRIL.

Men spreekt van eene aftreding van M. Bara; de reden zou moeten gezocht worden in de laatste veroordeeling te Bergen, namelijk in die van Dessous le-Moustier.

In den ministerraad denkt men dat de straf op dien tweeden Tropmann moet worden uitgevoerd; M. Bara integendeel zit hier in moeilijkheid met zijne eigenliefde, aangezien hij herhaalde malen in de Kamer verklaard heeft, tegen de doodstraf te zijn.

In geval nu het gouvernement de bestaande straf op dien moordenaar doet toepassen, zou M. Bara van dit geval willen gebruik maken en heengaan; doch wat ons betreft, wij hechten geen geloof aan die tijdingen.

In ieder geval zal M. Bara doen wat hij reeds meer gedaan heeft: hij zal heengaan zooals men in de komediestukken doet; dat is langs de groote deur uitgaan, om langs het venster of onverschillig langs welke spleet, weér binnen te komen.

Volgens *la Paix* heeft men, integendeel, aan hooger hand besloten, dat Dessous le Moustier de doodstraf niet zal ondergaan; — dus M. Bara zou zijne portefeuille kunnen redden.

Het zij zoo; maar wij vragen aan M. Bara waarom hij de doodstraf behoudt in het militaire, en ze niet wil aannemen in het burgerlijke strafwetboek?

Alzoo zal Dessous-le-Moustier, die zoo wat vier of vijf moorden op zijn geweten heeft, niet geguillotineerd worden; maar de miliciana die deserteert, zal, volgens het militair strafwetboek, met den kogel worden gestraft...

Er kan verschil gevonden worden tusschen de manier van expedieeren; maar de slotsom is toch wel dezelfde.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome :

Het Concilie bielt op den 22 maart II. zijne 31 algemeene Congregatie om de discussie over het gewijzigde schema *de Fide* voort te zetten. De H. Mis werd opgedragen door Mgr Abdeyus Chayat, chaldeeuwisch aartsbisschop van Amadia. Daarna had de kardinaal-voorzitter de Angelis het gebed *Adsumus Domine Sancte Spiritus* en werd het woord gevoerd door de volgende bisschoppen: Mgr Genoulhiac, bisschop van Grenoble, Mgr Salsano, bisschop van Tanes i. p. i., Mgr Schwarzenberg, kardinaal-aartsbisschop van Praag, Mgr Kenrick, aartsbisschop van Saint Louis, Mgr Bravard, bisschop van Coutances, Mgr Simor, aartsbisschop van Strigonië, Mgr Moreno, bisschop van Ivrea, Mgr Gandolfi, bisschop van Civita-Vecchia, Mgr Dreux-Brézé, bisschop van Moulins en Mgr Strossmayer, bisschop van Bosnië. Daarna werden de beraadslagingen verdaagd tot de zitting die op den volgende dag zou gehouden worden.

In de 32 zitting werd het H. Misoffer opgedragen door Mgr de Blanchi Dottula, aartsbisschop van Trani, en het gebed *Adsumus Domine* door den kardinaal-voorzitter de Angelis gebeden. Toen daarop de discussie over het eerste schema *de Fide* geopend was, werd het woord gevoerd door Mgr Caizal y Estrade, bisschop van Urgel, Mgr Ferri, bisschop van Casal, Mgr Meigman, bisschop van Chalons, Mgr Magnasco, bisschop van Bolina i. p. i., Mgr Whelan, bisschop van Wheeling en Mgr Haynald, aartsbisschop van Colocza.

Hiermede waren de algemeene beschouwingen afgevoerd, en werd de discussie voortgezet over de afzonderlijke hoofdstukken en kanons, waardoor het verklaarbaar wordt dat in deze zitting, wat trouwens in het vervolg meermalen gebeuren zal, door sommige bisschoppen twee- of meermalen het woord werd gevoerd.

Nog spraken: Mgr Ballerini, patriarch van Alexandrië, Mgr Gandolfi, bisschop van Civita-Vecchia, Mgr Caizal y Estrade, bisschop van Urgel, Mgr Ferri, bisschop van Casal, Mgr Dubar, bisschop van Canata i. p. i. en Mgr Fogarasy, bisschop van Transylvaanië.

Verlof om afwezig te mogen blijven wegens ziekte, was gevraagd door en werd verleend aan Mgr Toscano, bisschop van Niuw Pampeluna in Zuid-Amerika, waarna de vergadering gesloten werd.

De 33 algemeene Congregatie werd gehouden op den 24 maart. Mgr M-chale, aartsbisschop van Tuam in Ierland, droeg de H. Mis op, en de kardinaal-voorzitter de Angelis had het gebed

van den H. Geest *Adsumus Domine Sancto Spiritus*; vervolgens werd de beraadslaging over de hoofdstukken en kanons van het schema *de Fide* voortgezet door Mgr Magnasco, bisschop van Bolina i. p. i., Mgr Héfélé, bisschop van Rotterdam, Mgr Dubreuil, aartsbisschop van Avignon, Mgr Ullathorne, bisschop van Birmingham, Mgr Clifford, bisschop van Clifton, Mgr Eberard, bisschop van Trier, Mgr Ramadië, bisschop van Perpignan, Mgr Gastaldi, bisschop van Saluces, Mgr Melchers, aartsbisschop van Keulen, Mgr Meurin, bisschop van Ascalon, Mgr Ballerini, patriarch van Alexandrië, Mgr Ricciardi, aartsbisschop van Reggio, Mgr Gandolfi, bisschop van Civita-Vecchia en Mgr Garcia Gil, aartsbisschop van Saragossa. Daarna werd de zitting door den kardinaal-voorzitter gesloten, nadat hij verklaard had dat de volgende algemeene congregatie op 26 maart zou gehouden worden.

Helligschendende diefstal.

In den nacht van den 26 tot den 27 maart is er in de St-Nicolaus kerk, te Aken, eene heilig-schendende diefstal gepleegd. Eene gothieke zilver vergulde reonstrancie, wegende 6 ponden en hebbende eene hoogte van 2 voeten, versierd met de beelden van de H. Maagd, St-Nicolaas en St-Antonius van Padua, alsook drie zilveren ciboriën, van binnen verguld, van welke twee dienden om het H. Sakrament naar de zieken te dragen, en het ander van gothiek stijl en versierd met het paaschlam, voor het toedienen van het H. Sakrament aan de geloovigen, zijn gestolen zonder dat men er tot hertoe in gelukt is de plegers van dien diefstal te ontdekken; deze laatste hebben ter plaats geen hoognaamwerk tuig achtergelaten, hetwelk de justitie op hun spoor zou kunnen brengen. Men weet niet op welke wijze zij in de kerk gedrongen zijn.

Sedert eenige maanden ziet men te Luik in een groot aantal huizen in de zuidelijke wijk scheuren of barsten ontstaan, die, zekere richting der wijk volgende, aantoonen, dat er beweging in den grond is. Vele personen schrijven deze beweging toe aan de onderaardsche werken der kolennijers, die zich tot onder de stad uitstreken, anderen aan de oude verlaten werken, wiér anderen eindelijk aan het water van de Maas, dat in den ondergrond dringende en er beurtelings uitlopende volgens het veranderlijk waterpas der handelskom, zekere drukkingen zou te weeg brengen. De zaak is den Minister van Openbare Werken aanbevolen.

— De volgende raadgevingen, welke wij in een vlaamsch blad aantreffen, zijn voor de landbouwers van geen belang ontbloot :

Voorreest raad ik den landbouwer aan eene goede kruis te doen in het zetgoed, en om hierin te gelukken, moet hij de aardappels die hij bestemt om te planten, eenige dagen voor den planttijd op eenen zolder leggen en ze een weinig dekken. Hierdoor zullen ze schieten, doch zoohaast hij ontdekt dat de scheuten een halven centimeter lang zijn, moet hij deze plantaardappels van hun dekseel onttrekken, opdat zij niet voortschieten. De planttijd gekomen zijnde, zal hij in dit aldus bereide zetgoed, verscheidene aardappels vinden die gene of slechte scheuten hebben en deze mag hij voor geen plantaardappels nemen; want zij zullen in den grond verharde en dikwijls gene of wel eene slechte groes voortbrengen. De reden hiervan schijnt te zijn dat deze soort van harde aardappels, een kwaadaardig vocht in zich bevatten en dat de luchtbuskens der pel toegeswollen zijn en dus heletten dit vocht uit te waasemen. Hieruit ziet men verkeerdt vele landbouwers te werk gaan, die hunne aardappels in putten of kelders laten liggen tot de planttijd gekomen is; hieruit volgt dat ze door het schieten schier al hunne groeikracht verloren hebben. Geen wonder dan, als de landbouwer zulke aardappels plant, dat somtijds wel de helft mislukt.

— Men schrijft uit Bergen, 3 april.

Dessous le Moustier is tegen het vonnis niet in beroep gegaan, waarbij hij tot de doodstraf wordt veroordeeld. Wat den moord op de geboeders Thirion betreft, is hij op zijne eerste verklaringen teruggekomen, doch de vergiftiging zijner vrouw heeft hij gepoogd op een derden persoon te doen wegen. Of hij doodstraf zal ondergaan en wanneer dit zal plaats hebben weet men niet.

— Een verwoande kandidaat. « Helaas, » zeide een jeugdig kandidaat, een verwoand ventje, « heden namiddag heb ik voor eene verzameling ezels gepredikt. »

« O zoo, was dat de reden, waarom gij die lieden zoo dikwijls « geliefde broeders » noemt? » antwoordde hem eene dame, die zijne opmerking gehoord had.

— *Vervolger en zouaaf.* — Graaf Berthier, de kleinzoon van den generaal, die op last van Napoleon I den Paus gevangen nam, heeft onder de Pauselijke zonnenvan dienst genomen.

— *De goochelaar.* — Een knecht zonder getuigschrift, die zich uitgaf voor zekeren Pierre Demichaud, trad voor eenige dagen in dienst bij een landbouwer in Frankrijk. Bij gelegenheid van een partijje vatte hij het plan op om de gasten van zijn meester te vermaken door het nemen van natuurkundige proeven. Toen het gezelschap al meer belangstelling toonde, verzocht hij 100 fr. in stukken van 20 fr. om een goocheltoer te doen, zoo sterk als zij er nimmer een gezien hadden.

Men kon echter maar vier der gevraagde stukken bijeen brengen. De goochelaar vergenoegde zich daarmede en begon tot verbazing der menigte, met de geldstukken een oogenblik in de zijn te leggen, en na nog andere zonderlinge bewegingen, verzocht hij de vrouwen de linkerhand en de mannen de rechterhand stijf gesloten te houden, zullende zij allen, wanneer zij na het uitblazen van het licht tien minuten onbeweeglijk gezeten hadden, elk een geldstuk van 20 fr. in de hand hebben.

Er verliepen tien en meer minuten, zonder dat de gasten de geldstukken in hunne handen voelden komen. En bij onderzoek bleek dat de goochelaar verdwenen was.

— *De mode* — De modes gelijken op de dagen; zij volgen elkaar op, maar gelijken elkaar in niets.

De parijische elegante dames versmaden tegenwoordig voor hare avond-coiffures bloemen, guirlandes en allen anderen toot: geen witte of roode rozen meer, geen vergeet mij-nietjes of leliën der dalen! Slechts strenge eenvoud. En waaruit denkt gij nu wel, dat die strenge eenvoud bestaat?

De schitterende sekse van de parijische elegante wereld heeft tot coiffure gekozen het mutsje, het allerheest kleinste mutsje van de juffertjes onder Lodewijk XV!... Behoef ik het u wel nader te beschrijven, dames! Gij ziet het reeds voor u!

Een heel klein kringetje kant, zeer onachtzaam op de haarvlechten vastgehecht, met twee kleine engelenkrugeltjes, die bevallig naar achteren wippen.

Ongehooflijk maar subliem.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Wij ontleenen de volgende nota aan een fransch dagblad:

« Daar prins Pieter Bonaparte geene geldmiddelen bereid heeft om te reizen, zal de keizer zelve in zijne uitgaven voorzien; want Z. M. wil dat de prins zich voor eenen geruimen tijd niet van Frankrijk, maar zelfs van Europa verwijdere. »

« De keizer zal insgelijks eene som voegen bij de 25,000 schadeloosstelling welke door de rechtbank van Tours aan de familie Noir toegekend werden. »

Men leest in de *Patrie* :

« Een brief uit Nizza, gedagteekend dijnsgd 29 maart, meldt, dat op dien dag eene aanzienlijke volksmenigte, samengesteld uit stedelijke en departementele overheden, ambtenaars van alle orders, de puik der inwoners van Nizza en der vreemde colonie, zich naar de kerk van Onze Lieve-Vrouw van Nizza hebben begeven ten einde er een goddelijke dienst bij te wonen, tot zieleerust van M. Alexander Lubanski, welke in eenen *coupé* van den spoorweg der Middellandsche-zee, op verschrikkelijke wijze vermoord werd. »

« Onze lezers weten, dat de vader van het slachtoffer een van de achbaaste en uitmuntendste geresheeren van Nizza is, aan welken elken wilde eer bewijzen. Onder deze talrijke volksmenigte bemerkte men den prefect der Alpes-Maritimes, en Mad. Gavini; graaf Michel, algemeen ontvanger, en de gravin Michel; de burggravin Vigier, verscheidene magistraten, algemeene en stedelijke raden, de maars-adjuanten, van Nizza, de vertegenwoordigers der plaatselijke drukkers, ambtenaren van allen aard, en collegas van doctor Lubanski. De dames waren in groot getal. »

« Gedurende de grezene mis waren de aanwezigen zeer ingetogen en ontroerd bij het zien der smart van den ongelukkigen vader, welke ten minste in de uitdrukkingen van vrienden, die in de vriendschapsbetuigingen welke hem omringden eene vertroosting moet gevonden hebben. »

« Het is onnauwkeurig, dat het lijk van den jongen Lubanski naar Nizza overgevoerd is, gelijk men gezegd heeft. De begrafenis heeft te Lorient plaats gehad. »

« Het onderzoek der misdaad wordt voortgezet en de moordenaar zal te Valence gevonnisd worden. »

Men meldt uit Creuzot, 1 april :

Er hebben nieuwe samenschollingen plaats gehad. Vrouwen zijn binnengedrongen op de werven, waar men de kolen lost.

De leiders stellen de vrouwen en kinderen vooruit, omdat de werklieden weigeren met zulke tegenstreevers handgemeen te worden.

De soldaten blijven de hun opgelegde kalmte behouden.

Zij zullen weigeren bloed te vergieten, zoolang ze niet tot het uiterste gedreven worden.

Men vraagt de zending van een schradon ruitertij om de samenrottingen beter te kunnen uiterdrijven.

Het gerucht liep heden dat M. Schneider te Creuzot gewond was geworden. Deze tijding is gelogenstraft.

Al de andere werkplaatsen zijn in volle bedrijvigheid, maar de kolennijers weigeren den arbeid. Hunne gestemdheid schijnt allerlechts.

M. DE LAMARTINE.

Het schoone buitengoed Monceaux, welks waarde geschat was op 1,100,000 fr. is in openbare veiling, voor slechts 480,000 fr. verkocht; deze som is verre na van voldoende te zijn om de hypotheekaire schuldeischers van M. de Lamartine te betalen.

Onder het getal van deze schuldeischers bevinden zich zijne beide nichten, de graven Valentine de Cessat-Lamartine, en de graven de Pierreclos, welke gene andere fortuin bezaten dan de sommen welke zij edelmoedig aan haren oom geleend hadden, en welke hij haar bij zijn afsterven schuldig gebleven is.

De heer Arthur de Fonvielle, een der opstellers van de *Marseillaise*, is door de correctionele rechtbank te Parijs veroordeeld tot eene gevangenisstraf van vier maanden, wegens het verspreiden van een vals bericht. Het vonnis tegen den drukker van de *Reforme*, den heer Vallée, uitgesproken, (twee maanden gevangenisstraf en 500 franks boete) is bevestigd. De zwaarste straf, dezer dagen door de rechtbank uitgesproken is die, welke den heer Mirès en met hem den gérant en drukker van de *Presse*, heeft getroffen. Het gold de vervolging, door den heer Monginot tegen den heer Mirès ingesteld, omdat deze hem, (in zijne hoedanigheid als expert) in genoemd blad beschuldigd had van valsheid in geschrifte. De heer Mirès is veroordeeld tot twee maanden gevangenisstraf en 3000 franks boete, de heer Heilbron, gérant van de *Presse*, tot 1 maand en 2000 franks, en de heer Serrière, de drukker, tot 14 dagen en 1000 franks, en voorts alle drie gezamenlijk tot eene schadevergoeding van 25,000 franks.

Wegens de weigering van den gérant der *Presse*, om eenen brief van den heer Monginot in zijn blad op te nemen, is genoemde gérant bovendien tot eene boete van 3000 franks veroordeeld.

De heer Mirès zet, niettegenstaande die veroordeelingen, zijne aanklachten en versalbsching zijner boeken en rekeningen voort tegen den heer Monginot en tegen den gewzen procureurgeneraal Chaix-d'Est-Ange, thans Senator.

Vereenigde-Statens.

ABRAHAM LINCOLN.

Men verbaalt eene schoone geschiedenis, opzichthens den president Lincoln, welke een uitmuntend ad-oaka was.

Eens moest hij pleiten voor eenen kerel, welke beschuldigd was van eenen mensch vermoord te hebben; de getuigen, welke gehoord werden, waren verre van gunstig aan den beschuldigde te zijn en alles scheen verloren te zijn, toen M. Lincoln eenen brief ontving.

— Mijneheeren, zegde hij, zich tot de gezworenen wendende, de getuigenissen zijn zoo zwaar, dat wij geen oogenblik aan den aard van uw verdikt kunnen twijfelen; laat mij echter toe, alvorens gij uwe beraadslagingszaal binnentreedt, eenen getuige te doen verschijnen, wiens aankomst men mij meldt, en wiens positie wellicht eenig licht over dit proces kan werpen.

En de advocaat deed den persoon binnen treden, welke zijn cliënt beschuldigd was vermoord te hebben, en die nooit welvarender geweest was.

M. Lincoln, zegt de *Internationale*, kon zich niet onthouden te glimlachen, telkens bij zich de verbazing van de gezworenen en zelfs die van den beschuldigde herinnerde.